

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Til fru Marianne Jelved skal jeg blot sige, at det jo er der, den politiske uenighed opstår, og uenigheden opstår om, hvad der har den største effekt. Der mener jeg, at vi må konstatere, at den måde, som vi hidtil har indrettet integrationen af de tosprogede i folkeskolen på, ikke har været god nok. Det er præcis derfor, at vi som sagt vil gå nye veje og vil intensivere danskundervisningen, i første omgang i form af en tidligere sprogstimulering af de små børn, så de er bedre forberedt før skolestart, og så de er forberedt til at kunne begå sig på dansk i folkeskolen. Det tror vi på vil skabe bedre sociale forudsætninger og også bedre faglige forudsætninger for det videre uddannelsesforløb.

Så må jeg sige, at jeg er noget forundret over nu at erfare, at det for hr. Carsten Hansen altså ikke er et spørgsmål om principper, men derimod et spørgsmål om penge. Det overrasker mig noget. Jeg ved så ikke, om det var et forsøg på at imødegå den socialdemokratiske ordfører, at hr. Aage Frandsen kom med en videre fortolkning af det, som hr. Aage Frandsen mente, at Socialdemokraterne muligvis mente. Det skal jeg lade være usagt.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Ministeren fremhæver, at den tidlige sprogstimulering er vigtig, og jeg er hundrede procent enig. Det er der ingen der har talt imod. Vi synes endda, at man skulle satse endnu før folkeskolen, også endnu før børnehaverne, ja, lige fra fødslen, altså sundhedsplejersken. Det er derfra, man i virkeligheden skal begynde, hvis der er problemer.

Men det, der så er det kedelige, er, at regeringen ikke ville gå ind og se på, at man nu har forskellige måder at gribe modersmålsundervisningen an på. Man har rent faktisk mange forskellige måder at gribe den an på. Noget af det har man gjort i mange år; noget har man gjort på én måde nogle steder, og det er måske ikke modersmålsundervisning i den gamle definition af ordet, det ved jeg ikke om det er. Men man har også mange forskellige resultater. Derfor er det mærkeligt, at regeringen, hvis den virkelig var optaget af, at det drejer sig om, at de skulle lære dansk, så ikke ville gå ind og se på: Var der ikke nogle af de steder, hvor de havde modersmålsundervisning på en anden måde, som måske var mere frugtbar end den traditionelle?

Det er jo den drøftelse, vi aldrig fik. Det er jo der, det var så trist, at undervisningsministeren ikke fik lov til at være undervisningsminister.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil børe lidt i den her frivillighed, kommunerne nu opnår. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at det i Danmark jo også er frivilligt, om man vil købe et slot, men det er selvfølgelig kun i teorien, for i praksis vil det være de færreste, der rent faktisk har råd til at købe et slot. Derfor er der ret få, der også ejer et slot.

Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at det samme kommer til at gøre sig gældende for modersmålsundervisningen. Det er meget fint, at det er frivilligt, men det er jo kun i teorien, for langt de færreste kommuner har faktisk råd til det, så længe der ikke kommer en pose penge med fra staten, og så længe de ikke kan skrue på skatten ude i kommunerne.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg ved jo ikke, om mine pædagogiske evner slår til, men jeg skal forsøge. Det er sådan, at vi ville afprøve, om regeringen ville have sine politiske mål igennem, for vi var klar over, at det her var ren ideologi. Derfor sagde vi, og vi sagde det helt klart, at vi gerne ville være med til at hjælpe regeringen. Det tror jeg i øvrigt der var flere der ville, men forudsætningen for frivillighed var, at pengene blev ude i kommunerne.

Det første eksempel, jeg i hvert fald lige kan komme på, er fra Odense Kommune, hvor der faktisk er et politisk flertal, der gerne vil bevare det, men da regeringen har lagt så tunge åg på kommunerne, er man simpelt hen nødt til at afskaffe det. Det vil sige, at den frivillighed, man har givet, er illusorisk, men vi forsøgte at sige til regeringen, at den kunne komme igennem med sine politiske mål. Jeg vil gerne bede undervisningsministeren om at bekræfte, at det tilbud kom i forhandlingerne eller rettere sagt i det møde, hvor ministeren ophævede forliget.

Så skal jeg bare spørge til sidst: Hvis nu høringsen og undersøgelserne viser, at modersmålsundervisning er et godt redskab i en ny ramme i integrationen, som vi åbenbart alle sammen er optaget af, er ministeren så indstillet på at se på den igen? Måske i en fornyet ramme og i en anden måde at tænke på?